

sed facie tua. Adamans & siles utraq; dum. sed unū horū preciosū est atq; u-
tile. Adamans ad ornamentū sumitur. siles ab obtinuerantib; calcatur & p̄ con-
tingit. ut hos quos correptionem suā conspiciunt nonnisi humiliter audire. uere-
cundemur eis aliqua dicere. Nonnisi quia uero euenit. ut eos quos increpatio
retri sua uideret. post ponere. & despectu habere. trepidemus eis uerbū p̄di-
cationis inferre. sed si recte sapimus. & ad eos a quib; nos honorari conspiciamus. &
ad eos a quib; despici uidemus. auctoritatē et hortationes t̄ increpationis sumunt.
ut nec illorū humilitatē debemus erubescere. nec horū supbia formidare. Dicitur ei
Ego autē dedi facie tuā ut ad amantē. idē si ab audientib; honorari dedi facie tuā
ut siles. si ab audientib; conculcari. & despici. ut nec p̄mlatū honorē refrenet
lingua ex uerecundia. nec per despectū taceat ex infirmitate. **Sēg̃** Ne timeas eos
neq; metuas a facie eorū. quia domus exasperans ē. Hoc uē superius dictū ē sed
notandū ē. quia aspera domū habet. cuius asperitas tam crebro replicatur. Incre-
pandus itaq; peccator ē. & nūquā timendus. quia domū exasperans ē. Timem enim
homo debuerat. super auctore omnium ut homo timuisset. Nā quia rationis sensū adri-
more dñi non habuit. tanto in nullo timendus ē. quā ex hoc quod re debuit non est.
Sēg̃ et dñs ad me. fili hominis. om̄s sermones meos loquar ad te. Assume in corde
tuo. & aurib; tuis audi. & uade. ingredere ad transiugr. iōnē filiorū populi tui.
Uigilanter intuendū ē. qđ uoce dñi ad p̄phetā dñi ut p̄. is sermones eius audiat.
& post modū loquatur. Audimus enim uerba dī si facimus. & tunc ea p̄mis recte lo-
quimur. cupimus qđ fecerim. qđ bene marcus euangelista confirmat cū factū
dñi miculū narra dicens. Adducunt ei surdū & mutū. & deprecabantur eum.
ut imponeret illi manū. Cuius ordīnē cūcūq; in manu subdebat. Illi dñs. &
in auriculā ei. & p̄phetā tetigit linguā eius. & suspiciens in celū. &
illi. p̄. hō. qđ eis aperire. & statim ap̄ se f̄t aures eius. & solutū ē. &
eius & loquens recte. Quid est enim qđ creator omnium dī eū
nā. uoluisse. & aures illius suos digitos misit. & exspuens
quē. & digitos r̄de p̄toris. nisi dona sc̄i sp̄s designant. Unde
dñs. dñs dñi. Si indigito dī ei uero demorua. p̄fecto p̄
quā de r̄. p̄ euangelistā alii dñs. describitur. **Sēg̃** in p̄
quā ut uiuā regnū dī. & quo utroq; loco colligit. quia dignus ē
qđ & ergo in auriculā mittit. & p̄dō. & sp̄s mōrē surdū ad obediēdū
utro qđ exspuens linguā eius tetigit. salua nobis ē ore. Ea ergo res. p̄. &
sapientia. In eloquio diuino salua quippe ex capite dñi. In ore. Ea ergo sapi-
entia quē ipse ē. dñi linguā nrā tangit. triax ad p̄dicationis uāba formatur.
ut suspiciens in celū. ligamur. nā qđ ipse necessariū gemitū haberet. qui dābat
qđ p̄culabat. sed nos ad eū gemere. qui celos p̄sider docuit. ut et aures nr̄s p̄dō
ut sp̄s aperire. & linguā p̄ saluā om̄s. idē p̄scientia diuine locutionis. solui de-
bit. ad uerba p̄dicationis. Cui nōr & p̄pheta idē adaperire dñi. & statim ap̄ se f̄t
auris eius & solutū ē. uinculū lingue eius. Quia tunc notandū ē. quia
ut dñs. & statim ap̄ se f̄t. sed cui aures cordis ad obediēdū
ut et sic. ut in subsequēte uulde b̄rio ora lingue eius. uinculū soluit.

